

SAMÞYKKTIR

Sparisjóðs Kaupfélags Þingeyinga.

I. Nafn, stofnfé, stjórn og endurskoðendur.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Sparisjóður Kaupfélags Þingeyinga. Heimili hans og varnarþing er í Húsavík.

2. gr.

Stofnfjáreigendur sjóðsins skulu ekki vera færri en 15 og skal stjórn sjóðsins skylt að gera allt, sem í hennar valdi stendur, til þess að þeir verði aldrei færri. Tryggingarfé, eða stofnfjárframlag af þeirra hálfu, skal eigi vera minna en kr. 3000.00 samtals, eða kr. 200.00 frá hverjum stofnfjáreiganda og takmarkast ábyrgð þeirra hvers og eins við það.

Stofnfjárframlag endurgreiðist eigi nema við andlát, burtflutning af félagssvæði K. Þ., missi fjárforræðis, gjaldþrot, nauðasamninga eða ef maður verður óreiði á annan hátt, svo og samkvæmt heimild í 22. gr. laga nr. 69 27. júní 1941.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn. Skulu tveir þeirra kosnir á aðalfundi úr flokki stofnfjáreigenda með hlutfallskosningu, ef óskað er, en sá þriðji skal kosinn af sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu á sama tíma, og gildir kosning þeirra til þriggja ára í senn.

Jafnmargir varamenn skulu kosnir á sama hátt.

Stjórnin kýs formann úr sínum hópi og skiptir að öðru leyti með sér verkum. Hún ræður starfsmenn sjóðsins, hafi hún eigi sjálf með höndum hin daglegu störf fyrir sjóðinn.

Aðalfundur ákveður þóknun starfsmanna fyrir eitt ár í senn, að fengnum tilögum stjórnarinnar.

4. gr.

Endurskoðendur sjóðsins eru tveir og aðrir tveir til vara. Eru þeir kosnir af sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu til eins árs í senn með hlutfallskosningu, ef óskað er.

5. gr.

Eigi síðar en í aprílmánuði ár hvert skal aðalfundur sparisjóðsins haldinn og boðar formaður hann öllum stofnfjáreigendum með eigi minna en viku fyrirvara. Skulu þar lagðir fram reikningar sjóðsins fyrir s. l. ár með athugasemdum endurskoðenda og svörum stjórnar eða reikningshaldara. Leggur fundurinn úrskurð á reikningana. Aukafundi boðar formaður á sama hátt. Fundur er lögmætur þegar minnst helmingur stofnfjáreigenda mætir. Mæti eigi helmingur stofnfjáreigenda, skal fundur boðaður að nýju með sama hætti og er hann þá lögmætur, hversu fáir sem mæta. Á fundum ræður einfaldur meiri hluti atkvæða úrslitum. Þó er sú undantekning, að eigi má gera breytingar á samþykktum sjóðsins nema $\frac{2}{3}$ hlutar fundarmanna samþykki breytingarnar.

II. Innlög, innstæður, vextir af innstæðum.

6. gr.

- a. Innlög eru tekin í gjaldgengum peningum og eigi minni en 1 kr. í senn.
- b. Það, sem lagt er inn í sjóðinn, færast inn í innstæðubók og fær hver innlagsmaður reikning.

- c. Sem skirteini fyrir innstæðu fær hver innlagsmaður viðskiptabók með sömu yfirskrift og einkennistölu og í innstæðubók stendur. Á bókina skal letrað, að samþykktir sjóðsins, gildandi lög og reglugerðir sparissjóðsins séu til athugunar á skrifstofu sparissjóðsins og geti innstæðueigendur fengið þær þar, ef þeir óska. Eigandi greiðir andvirði bókarinnar til sparissjóðsins, þegar hann leggur inn í hana í fyrsta skipti.
- d. Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má neita viðtöku á fé í sparissjóðinn, eða gera að skilyrði, að féð skuli standa óhreyft að minnsta kosti í eitt ár, en þá skal meiri hluti stjórnarinnar vera á því máli.
- e. Sparissjóðurinn getur neitað einstökum viðskiptamönnum að hafa hærri innstæðu en 5000 kr.
- f. Um eigur manna í sparissjóðnum verður eigi sagt öðrum en þeim, sem lögum samkvæmt geta krafizt þess.

7. gr.

Upphæð innlánsvaxta ákveður sparissjóðsstjórnin á hverjum tíma í samræmi við ákvæði gildandi laga.

Vextir af innstæðu skulu reiknaðir út að fullu og færðir í bækur sjóðsins við lok hvers árs. Í innstæðubókinni skulu vextir hvers innstæðueiganda þá lagðir við höfuðstól á reikning hans. Vextir reiknast eftir mánuðum þritugnættum, og gjaldast vextir í eigi minni þörtum en heilum eyri.

Af upphæðum, sem nema 2000 kr. eða þar yfir, er sjóðnum eigi skylt að greiða vexti, þegar upphæðir þessar standa skemur en tvo mánuði í sjóðnum.

Í fyrsta sinn sem viðskiptabók er sýnd eftir hver áramót, skulu vextirnir færðir í hana, og skal þess þá nákvæmlega gætt, að upphæð innstæðufjár, að meðtöldum vöxtum í viðskiptabókinni, beri saman við það, sem innstæðubókin telur.

Finnist skekkja í vaxtareikningi, eftir að vextirnir hafa verið skráðir í innstæðubók, má eigi breyta hinni skráðu vaxtaupphæð, en leiðréttá skal skekkjuna þá er hún finnst.

8. gr.

Af fé, sem sparissjóðurinn ávaxtar með sparissjóðskjörum, verður greitt það, sem menn óska, án uppsagnarfrests, þegar stjórn sjóðsins sér það fært, en heimta má að upphæðum frá kr. 500.00 til kr. 2000.00 sé með viku fyrirvara sagt upp og upphæðum þar yfir með tveggja mánaða fresti. Án tveggja mánaða frests er eigi skylt að borga meira en kr. 2000.00 á mánuði hverjum úr sömu viðskiptabók.

9. gr.

Aldrei má greiða neina upphæð af sparissjóðsinnstæðufé, nema því aðeins að viðskiptabókin sé sýnd og skal þá upphæðin jafnframt skráð í hana. Skulu starfsmenn sjóðsins gæta þess nákvæmlega, að þetta sé gert, og skulu í því skyni í hvert sinn bera greiðslu þá, sem skráð er í viðskiptabókina, saman við fjárhæð þá, sem skráð er í bækur sjóðsins.

Ef sparissjóðurinn tekur við innlögum með þeim kjörum, að hægt sé að hefja innstæðuna með tékka, án þess að viðskiptabókin sé sýnd, skal greinilega letrað á bókina að hún sýni eigi ávallt rétta innstæðu og sé því ekki veðhæf.

Það er eigi á ábyrgð sparissjóðsins, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fé það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

Þegar innlögum er veitt móttaka, án þess að viðskiptabók sé sýnd, skal gefa sérstaka kvittun fyrir innlögum, og skal þess getið í kvittuninni, að hún gildi aðeins þangað til upphæðin verður rituð í viðskiptabók innstæðueiganda, en það skal gert næst, þegar viðskiptabókin er sýnd í sparissjóðnum. Þess skal enn fremur getið

133 á hlutaðeigandi reikningi í innstæðubók, um leið og greiðslan er skráð þar, að við-
27. júlí skiptabókin hafi eigi verið sýnd, en aðeins sérstök kvittun verið gefin. Við saman-
burð innstæðubókar og viðskiptabókar, þegar hún er sýnd næst á eftir, skal það
svo athugað, að innlögin séu skráð í viðskiptabókina, en kvittun sé ógild orðin.

10. gr.

Innstæðufé og vextir greiðast úr sjóðnum í gjaldgengri mynt eða seðlum og tilfærast útborgunin í reikning eiganda í innstæðubókinni. Greiðist innstæða að fullu, skal skila viðskiptabókinni aftur án endurgjalds og glatist viðskiptabók, verður farið með hana eftir þar um gildandi lögum.

11. gr.

Ef eigandi að innstæðufé eða erfingjar hans vitja eigi sjóðsins í 15 ár, til að taka við vöxtum eða segja upp höfuðstól, og eigi heldur innan 6 mánaða eftir áskorun í blaði, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar, er öll innstæðan, ásamt vöxtum, orðin eign sparissjóðsins.

12. gr.

Innstæðufé getur sparissjóðurinn sagt lausu með þriggja mánaða fresti. Skal annaðhvort rita uppsögnina í sparissjóðsbókina, eða gefa út auglýsingu um hana, er sé birt í blaði því í Reykjavík, sem stjórnarvaldaauglýsingar skulu birtar í.

Eftir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því, sem uppsagt er.

III. Útlán.

13. gr.

Eignir sjóðsins skal ávaxta:

- a. með því að kaupa ríkisskuldabréf eða önnur skuldabréf, sem álíta má jafngóð;
- b. með því að lána fé til einstakra manna gegn áreiðanlegu fasteignaveði, í hæsta lagi $\frac{3}{5}$ af virðingarverði því, er lögskipaðir virðingarmenn meta, eða gegn sjálfskuldarábyrgð einstakra manna eða félaga. Sjálfskuldarábyrgðarlán úr sjóðnum til einstakra manna, má þó því aðeins veita til lengri tíma en eins árs, að þau séu afborgunarlán með árlegri afborgun, og sé láninu fullkomlega lokið innan 10 ára frá lánveitingunni;
- c. með því að kaupa vixla, sem sparissjóðsstjórn álitur tryggja;
- d. á hvern annan hátt, er stjórn sjóðsins telur heppilegan.

14. gr.

Sparissjóðurinn áskilur sér forvexti af útlánnum. Vextir skulu ávallt greiddir eigi síðar en á gjalddaga, en bregðist það, greiði skuldunautur 1% árlega dráttarvexti um þann tíma, sem dregizt hefur að borga fram yfir gjalddaga.

15. gr.

Aldrei má veita lán úr sjóðnum, nema meiri hluti sparissjóðsstjórnar sé því samþykkur og hafi ákveðið hámark lánsupphæðar.

IV. Varasjóður, reikningshald, endurskoðun o. fl.

16. gr.

Ársarð allan af rekstri sparissjóðsins, að kostnaði og vöxtum frádregnum, skal leggja í varasjóð. Tjón, er sparissjóðurinn kann að verða fyrir og ársarður eigi hrekkur til að greiða skal greiða úr varasjóði, en eigi má greiða þaðan annað, nema

Því aðeins að varasjóður nemi að minnsta kosti 10% af sparisjóðsinnstæðufénu **133**
samanlögðu. Þegar svo er komið hag varasjóðs, getur stjórnarráðið samþykkt, eftir **27. júlí**
tillögum sparisjóðsstjórnarinnar, að verja megi fé úr sjóðnum til nytsamlegra fyrir-
tækja í almenningsþarfir í héraðinu.

17. gr.

Varasjóður sparisjóðsins skal vera í tryggum og auðveldum verðbréfum eða
inneign í ríkistryggðum banka. Þó er eigi skylt að koma meiru af varasjóði svo
fyrir, en nemi 5% af samanlögðu innstæðufé sjóðsins, eins og það var í árslok
næst á undan. Nú ber svo við, að stjórn sparisjóðsins neyðist til að grípa til fjár
þessa, vegna ófyrirsjáanlegra útborgana, og er henni þá skylt, svo fljótt sem verða
má, að koma því í samt lag aftur.

18. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

Reikningsfærsla og endurskoðun skal vera í samræmi við gildandi lög um
sparisjóði og opinbera reglugerð, er þar að lýtur.

19. gr.

Leggist sjóðurinn niður, skal sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu ráðstafa eign-
um hans til almenningsheilla á félagssvæði Kaupfélags Þingeyinga, að fengnum
tillögum fulltrúaráðs K. Þ. og síðustu stjórnar sjóðsins.

Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 27. júlí 1945.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.

REGLUGERÐ

134

um skyldu skipa og flugfara til að koma á tiltekna hafnir eða flugstöðvar
til þess að fá fyrstu og síðustu afgreiðslu hér á landi. **27. júlí**

1. gr.

Öll skip, sem hingað koma frá útlöndum, að undanteknum þeim, sem um
ræðir í 2. gr., skulu taka fyrstu höfn og fá fyrstu afgreiðslu í einhverri neðan-
greindra hafna:

Reykjavík,
Patreksfjörður,
Ísafjörður,
Siglufjörður,
Akureyri,

Seyðisfjörður,
Neskaupstaður,
Fáskrúðsfjörður,
Vestmannaeyjar,
Hafnarfjörður,

nema þau leiti annarra hafna í neyð, enda sannist í sjóprófi, að um neyðarhöfn
hafi verið að ræða.